

Publicerad 2013-09-03 21:28 av tankebanor i livsform

jag älskar att vara under.

det smutsiga lagret
fortsätter att vara ett
av alla hudlager.
något jag inte kan ta bort
bara sådär.
en påminnelse om att
jag inte kan knulla bort
min ensamhet.

det är ett dovt ljud
som hörs inom mig
när du ramlar ned av
utmattning bredvid mig.
ännu en till.
ännu en till.
ännu en till.

jag gör det inte för att döva:
inte för att bli älskad:
utan för att slippa höra
mina tunga skor mot gruset
slippa tänka på betongen
som jag mött
undvika de tankarna som
kryper för nära inpå
för jag orkar inte gråta
ändå.

- jag ska hitta någon nu.
jag är redo för allt vad
livet kan erbjuda.
livets sanning om att skapa
en svenssonfamilj

kom allt för nära
när du ramlade in i den.
och jag hade ingen
att ventileras med:
och ingen att slappna
av med.

din vuxenbild blev en bild
som gjorde ont för någon
som gillade att somna i
olika sängar sisådär ibland.
då var det aldrig för att
slippa känna något.
utan för att känna allt.

tåget hem en sen kväll.
ännu en till
ännu en till
ännu en till
din barbröstade bringa
som ett töcken när jag blundar
och jag kan inte undgå
att undra

om jag någonsin
kommer kunna skrapa av
det hudlagret av smuts
av alla som en gång ramlat
ned bredvid mig.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren tankebanor i livsform med Poeter.se id #38252 innehar upphovsrätten